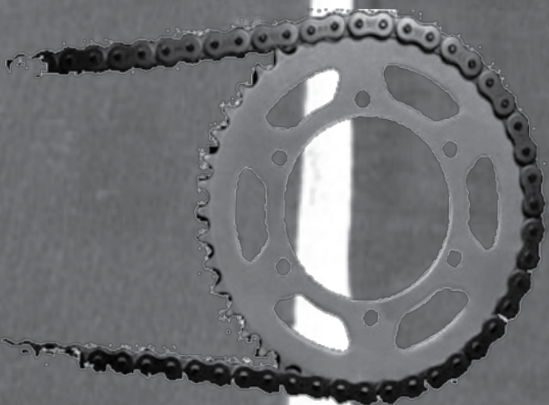

Στο Ρεβιόνι

ΟΡΓΑΝΩΣΟΥ ΣΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ

Δεν θα αλλάξουμε επάγγελμα
ΕΝΙΑΙΑ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ
ΕΝΣΗΜΑ ΒΑΡΕΑ & ΑΝΘΥΓΙΕΙΝΑ
ΜΗΧΑΝΑΚΙ & ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ ΡΔΑ
θα αλλάξουμε το επάγγελμα

Χωρίς εμένα θραναζί δε θρανα...

...ραχάτη μπορείς χωρίς αφεντικά!

**Η διεκδίκηση όσων μας κλέβουν
κάθε μέρα τα αφεντικά θέλει
καύσιμα,
τα καύσιμα αυτά είναι
η αποφασιστικότητα και η
ενεργός συμμετοχή όλων μας!**

«Η εργασία μας υποτιμάται, υποτιμούμαστε ως άνθρωποι και μαζί με αυτή υποτιμάται και η αξιοπρέπεια μας και η ίδια μας η ζωή, την οποία παίζουμε κορώνα-γράμματα καθημερινά στους δρόμους. Έφτασαν στο σημείο να κρίνουν ότι οι καιροί δεν είναι κατάλληλοι για διεκδικήσεις, λες και ζητήσαμε τη γνώμη τους. «Έτσι ο κόσμος δεν αηλάζει» μας λένε.

Κι όμως αηλάζει γίνεται χειρότερος.*

- 🚲 Κοντρέρ, σελ 2
- 🚲 Και όμως συμβαίνουν: νέα από εργατικούς αγώνες, σελ 2-3
- 🚲 18 Οκτώβρη γενική απεργία με παρέμβαση στην pizza Fan Κυψέλης, σελ 3
- 🚲 Αγώνες, κινητοποιήσεις, νέα από το δρόμο, σελ 4-5.
- 🚲 Σωματείο Βάσης διανομέων στα Ιωάννινα «ΣΒΕΔΙ», σελ 7
- 🚲 Διεθνή νέα, σελ 7.
- 🚲 ΑυθαιρεCιεS, σελ 8
- 🚲 Ημερολογιο οδοστρώματος σελ 8.

Και όμως συμβαίνουν: Νέα από εργατικούς αγώνες

Μια τράπεζα * τρεις φάκελλοι που χάθηκαν * η υποταγή που τρέφεται με μίσος * κουλουριασμένη στα στήθια ενός συνταξιούχου ασφαλίτη * η απληστία του επιχειρείν * κι ένα στερνό αντίο * από ένα ακόμη αδερφό μας - θύμα του ταξικού πολέμου - του οικονομικού πολέμου * που χωρίς βομβαρδισμούς αφήνει πίσω του χιλιάδες νεκρούς * μια καρδιά κουρασμένη από τα ατελείωτα χιλιόμετρα * από το άγχος και την πίεση * από το παρανοϊκό κυνήγι των αφεντικών για κέρδος * μια ανάκριση * που χάθηκαν οι φάκελοι; - της τράπεζας * θεάς ψυχοπομπού του κάτω κόσμου - και απειλές για απόλυση * για πέταμα στη χωματερή των ανέργων * εκεί που караδοκεί ο κέρβερους * ή κέρδερους; * το δίλημμα * παραίτηση ή ποινική δίωξη * και η καρδιά να σφίγγεται * εμείς απόντες * χωρίς ο φόβος μας να φυλάει τα έρμα * και η παραγγελιά του χρήματος * χορός θανάτου * να τον σέρνουν κάθε λογής υπεύθυνου ασφαλείας * και οι θησαυροφύλακες της δουλεμένης μας υπεραξίας * εμείς γονατιστοί να τους βαράμε παλαμάκια; * ...για το συνάδελφο **Γεράσιμο Σταμίρη** που μας άφησε τον περασμένο Μάιο * είθε η μνήμη σου να γίνει χαρακιά μες στο μυαλό μας.

Εμπρός εργατές μη σκύβουμε το κεφάλι

Στο περιβάλλον της οικονομικής κρίσης οι εργοδότες στα ταχυφαγεία (πιτσαρίες, σουβλατζίδικα, τυροπιτάδικα, εστιατόρια κλπ) βρίσκουν το έδαφος και προβαίνουν σε μια σειρά από αυθαιρεσίες. Αυθαιρεσίες που έκαναν και οι «όταν οι αγελάδες ήταν παχιές», όμως τώρα τις έχουν πολλαπλασιάσει γράφοντας εκεί που δεν πιάνει μελάνι την ούτως ή άλλως, τσεκουρεμένη εργατική νομοθεσία, εισφοροδιαφεύγοντας και φοροδιαφεύγοντας συστηματικά. Η σιωπή και υπομονή μας απλά επιτείνει και εντείνει τις αυθαιρεσίες και την αλλαζονεία των αφεντικών. **Μια σιωπή που σπάει** όταν βρίσκει τους εργαζόμενους ενωμένους σαν μια γροθιά και αποφασισμένους να μιλήσουν και να διεκδικήσουν το δικό τους. Έτσι έγινε στο ασιατικό εστιατόριο **NOODLE BAR** στο Σύνταγμα. Οι εργαζόμενοι ήταν καιρό απλήρωτοι και έβλεπαν μόνο υποσχέσεις να γεμίζουν τα στομάχια τους και τις τσέπες τους. Έπειτα από καταγγελία στο σωματείο και επίσκεψή μας στο εν λόγω κατάστημα, δόθηκαν κάποια χρήματα. Όμως συνήθως δεν συμβαίνει αυτό. Οι εργάζομενοι κάνουν τις πάπιες και τ'αφεντικά είναι οι κυνηγοί. Στα περισσότερα καταστήματα της αλυσίδας **L'ARTIZIANO** οι εργαζόμενοι μένουν απλήρωτοι αν και οι παραγγελίες συνεχίζουν να πηγαίνουν. Στη **PIZZA DOMINO'S** τ'αφεντικά έφεραν νέα σύμβαση εργασίας σαφώς χειρότερη από την προηγούμενη. Οι εργαζόμενοι εξατομικευμένοι, χωρίς να ψάξουν να βρουν συμμαχίες και να αγωνιστούν, χωρίς να πιστεύουν στη δύναμή τους, τις υπέγραψαν, χειροτερεύοντας ακόμη περισσότερο το μέλλον το δικό τους.

Όσο σκύβουμε, τόσο οι εργοδότες θα σκαρφαλώνουν στις πλάτες μας.

Χολομέτρη επίθεση του κεφαλαίου και των αφεντικών ενάντια στον κόσμο της εργατιάς διεξάγεται με ιδιαίτερη κλιμακούμενη ένταση εδώ και σχεδόν τρία χρόνια στο περιβάλλον της καπιταλιστικής κρίσης. Μειώσεις μισθών, απλήρωτες υπερωρίες/ δώρα/ επιδόματα. Απολύσεις, αύξηση της φορολογίας, διάλυση της υγείας, παιδείας και κοινωνικών παροχών με απώτερο σκοπό να γίνουμε φθνοί, εξθλιωμένοι εργαζόμενοι, που όπως είχε ανεφέρει κυνικά ο τραπεζίτης πρώην πρωθυπουργός/εκπρόσωπος του κεφαλαίου Παπαδήμος «καλύτερα δουλειά με 400 ευρώ παρά άνεργος». Στοχεύουν το ελληνικό κράτος να γίνει ο παράδεισος για κάθε είδους πολυεθνικές και ντόπιες εταιρείες οι οποίες θα συνεχίζουν την απρόσκοπτη κερδοφορία τους απομυζώντας τους εργαζόμενους μέχρι το μεδούλι.

Είμαστε πεπεισμένοι ότι μόνο ο δρόμος του αγώνα ανοίγεται μπροστά μας αν δεν θέλουμε να ζήσουμε σα δούλοι εμείς και τα παιδιά μας. Για να συγκροτήσουμε ένα ανάχωμα απέναντι στην επίθεση των αφεντικών

Φιλκεραμ Johnson 2011-2012

ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΕΞΕΙΣ; ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ!!

Με αυτό το σύνθημα οι εργάτες της Βιομηχανικής Μεταλλευτικής, θυγατρικής εταιρίας της Φιλκεραμ Τζόνσον, πήραν τις ζωές στα χέρια τους.

Εδώ και πάνω από 15 μήνες η εταιρία αφέθηκε να παρακάσει και ξεκίνησε η διοίκηση να καθυστερεί μισθούς και να μην πληρώνει επιδόματα. Με την απαξίωση της επιχείρησης σε καιρό κρίσης, σκοπός της εταιρίας ήταν να την αγοράσει φθηνά και να επιβάλλει νέο εργασιακό καθεστώς που θα περιλαμβάνει πετσοκομμένους μισθούς και μείωση προσωπικού.

Οι εργάτες όμως αντέδρασαν με καταγγελίες στην επιθεώρηση εργασίας, με στάσεις εργασίας και απεργίες. Παρόλα τα πρόστιμα από την επιθεώρηση εργασίας και τις κινητοποιήσεις των εργαζομένων η εταιρία επέμεινε στα σχέδιά της. Από τον Αύγουστο 2011 οι εργάτες κέρδισαν ασφαλιστικά μέτρα για να εμποδίσουν τα αφεντικά να πουλήσουν τα μηχανήματα και τα εμπορεύματα. Στη συνέχεια, στις 12 Σεπτεμβρίου 2011, προχώρησαν σε επίσκεψη εργασίας καταφέροντας να μην κλείσει το εργοστάσιο, ενώ τώρα πλέον έχουν αποφασίσει να το λειτουργήσουν μόνοι τους, χωρίς καπιταλιστές πάνω απ'το κεφάλι τους.

Πώς τα καταφέρνουν αυτά; Με την ταξική αλληλεγγύη και την αυτοοργάνωσή τους στον χώρο της δουλειάς: Το ΔΣ του σωματείου έπαψε τον εαυτό του σαν ΔΣ και το σωματείο στηρίχτηκε στις γενικές συνελεύσεις που γίνονταν συχνά και με μεγάλη συμμετοχή από τους εργάτες. Εκεί φάνηκαν οι δυνατότητες της εργατικής δημοκρατίας, όταν με άμεσο τρόπο συζητούνταν όλα τα προβλήματα που αφορούσαν το εργοστάσιο και τη ζωή των εργατών, ακούγονταν πολλές φωνές, πολλές ιδέες και έτσι βρίσκονταν λύσεις και παίρνονταν αποφάσεις. Τα 4 εκατ. ευρώ χρέη που η προηγούμενη διοίκηση είχε δημιουργήσει, οι εργάτες αποφάσισαν ότι δεν τους αφορούν κι έτσι δεν τα πληρώνουν. Το ΔΣ της νέας επιχείρησης θα στηρίζεται στη συμμετοχή όλων των εργαζομένων. Η επιχείρηση θα είναι συνεταιριστική, κάθε εργαζόμενος θα έχει μία μετοχή, ανεξάρτητα από το αν είναι μέλος του σωματείου ή όχι.

Παρότι βρίσκονται σε μια δύσκολη καμπή, καθώς και τα τελευταία επιδόματα ανεργίας τελείωσαν, οι εργάτες μένουν ενωμένοι χάρη στη βοήθεια της συνέλευσης αλληλεγγύης, αλλά και της ευρύτερης υποστήριξης της εργατικής τάξης και των ανέργων που βλέπουν ένα εγχείρημα που τους γεμίζει ελπίδα.

Το ζήτημα είναι να τσακίσουμε την εξουσία των παρασίτων της ελεύθερης αγοράς και οι ίδιοι οι εργάτες να πάρουν τις παραγωγικές δυνάμεις στα χέρια τους. Το παράδειγμα της

οφείλουμε να παραμείνουμε ενωμένοι στην βάση μακριά από μικροπολιτικές σκοπιμότητες, συνδικαλιστικές ηγεσίες και γραφειοκρατίες, οφείλουμε να προτάξουμε τη σύνθεση και όχι την πολιτική επικυριαρχία, οφείλουμε να προτάξουμε την αλληλεγγύη και την αυτοοργάνωση των αγώνων μας, οφείλουμε να ακονίσουμε την ταξική μας συνείδηση, να τη θρέψουμε και να ενωθούμε για τα συμφέροντα της τάξης μας, της εργατικής τάξης.

Στο χέρι μας είναι να μην ισοπεδωθούν όλα από την επίθεση των αφεντικών. Διάσπαρτοι αγώνες ξεπηδούν σε πολλά «κάτεργα», κάποιοι καταφέρνουν να πετύχουν τα αιτημά τους, κάποιοι άλλοι όχι. Παρ'αυτά ακόμα και οι δεύτεροι είναι σημαντικό γιατί μέσα από την διαδικασία αγώνα ενδυναμώνεται η ταξική συνείδηση, η αλληλεγγύη και η συλλογική δράση.

Γ'αυτούς τους λόγους από εδώ και πέρα θα έχουμε μόνιμα νέα από ταξικούς αγώνες που συμβαίνουν στον ελλαδικό χώρο.

Βιομηχανικής Μεταλλευτικής πρέπει να επεκταθεί, για ν'αντιμετωπίσουμε άμεσα, με τον δικό μας τρόπο, τις συνέπειες της κρίσης τους...

Καταστήματα "Μετρόπολις" 2012

Εδώ και μερικούς μήνες οι εργαζόμενοι στα καταστήματα «μετρόπολις» βρίσκονται σε αγώνα διεκδικώντας το δικό τους. Ο ιδιοκτήτης των καταστημάτων Αντρέας Κουρής «έβαλε λουκέτο σε 12 καταστήματα μέσα σε μόλις τρία χρόνια από τότε που τα εξαγόρασε. Ένταξε την επιχείρηση στο «άρθρο 99» για να προστατευτεί από όλους τους πιστωτές. Φέσωσε τους εργαζόμενους χρωστώντας μισθούς 6 μηνών που αρνείται πεισματικά να καταβάλλει. Πραγματοποίησε 180 απολύσεις αρνούμενος να καταβάλει τις αποζημιώσεις στη συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων». Ακόμη «φεσώνοντας με χρέη το Δημόσιο, τις δισκογραφικές εταιρείες και τους εκδοτικούς οίκους, άνοιξε καινούριο κατάστημα στη Σταδίου στο οποίο απασχολεί -πάντα με χρωστούμενα- σχεδόν όλο το σκυλολόι που στάθηκε δίπλα του σε όλη αυτή την περίοδο που κορόιδευε μεθοδικά τους πάντες.»

Αυτά αναφέρουν στο τελευταίο κείμενο τους οι «Εργαζόμενοι/ες Απολυμένοι/ες στα καταστήματα Μετρόπολις». Το κείμενο μοιράστηκε το Σάββατο 7 Οκτωβρίου, κατά τη διάρκεια παρέμβασης στο κατάστημα «Μετρόπολις» που άνοιξε ο Α. Κουρής στο κέντρο της Αθήνας. Ο Α. Κουρής «έφτασε για άλλη μια φορά να παραβιάζει την προσωρινή διαταγή δικαστηρίου (20/7/2012) που απαγορεύει κάθε νομική και πραγματική μεταβολή της κινητής και ακίνητης περιουσίας της επιχείρησης μέχρι του ποσού των 200 χιλιάδων ευρώ». Η παρέμβαση πήγε αρκετά καλά, όμως δεν εμφανίστηκε κανένας «υπεύθυνος» για να γίνει διαπραγμάτευση. Ενώ όσοι εξακολουθούν να εργάζονται στηρίζοντας την πολιτική του Α. Κουρή τους λέμε πως «τη ρουφιανιά πολλοί την αγάπησαν τον ρουφιάνο κανείς».

**Αλληλεγγύη στον αγώνα των εργαζομένων στα καταστήματα «Μετρόπολις»
Να δικαιωθεί ο αγώνας τους.**

Phone Marketing 2012

Στις 21 Μαρτίου 2012 οι εργαζόμενοι της Phone Marketing ξεκίνησαν απεργία διαρκείας ενάντια στο μέτρο της εκμετάλλευσης της εργασίας που προσπάθησε να επιβάλλει η εργοδοσία. Η εταιρεία απαιτούσε να δουλεύουν ένα 8ωρο τη βδομάδα για 140 ευρώ το μήνα και η απεργία διήρκεσε 114 μέρες.

Κατά τη διάρκεια της απεργίας υπήρχε καθημερινή περιφρούρηση έξω από τα γραφεία της εταιρείας και μικροφωνική αντιπληροφόρηση όπου διαβάζονταν τα κείμενα των εργαζομένων καθώς και των αλληλεγγύων που στήριξαν τον αγώνα τους. Παράλληλα έγιναν παρεμβάσεις στην επιθεώρηση εργασίας και στο υπουργείο. Επίσης πραγματοποιήθηκαν μοιράσματα προκηρύξεων στην ευρύτερη περιοχή.

(συνέχεια δίπλα σελ 3)

Δίπλα σε αυτόν τον αγώνα στάθηκαν σωματεία βάσης, κλαδικά και επιχειρησιακά σωματεία, σύλλογοι εργαζομένων και τοπικές επιτροπές των γύρω περιοχών, συλλογικότητες και αυτοδιαχειριζόμενοι χώροι και πολλοί μεμονωμένοι άνθρωποι που στήριξαν τον αγώνα με καθημερινή φυσική, ηθική και οικονομική στήριξη.

Η απεργία έληξε όταν η εργοδοσία ανακάλεσε το μέ-

Οι εργαζόμενοι της Phone Marketing βρίσκονται σε απεργία από τις 21/3 εναντίον στο μέτρο της εκ περιτροπής εργασίας (ή πρόταση της εργοδοσίας ήταν για ένα ωραίο εργασίας την εβδομάδα, στο οποίο θα ήταν μισθός μισθός), και αυτή είναι μια μέση που δίνεται για το σύνολο της εργατικής τάξης. Τη στιγμή ακριβώς που οι εργαζόμενοι έχουν χάσει και να, και συνδικαλιστικά τον χώρο, μετά και το δικαστικό τους, στο οποίο δώσε η στιγμή που πρέπει να δώσουμε τα ταξικά μας συμπεριλαμβανομένης και να σταθούμε με όλη μας τη δύναμη αγώνος και εργαζόμενους που αρνούνται να συμβιβαστούν και να σφραγίσουν το κεφάλι.

Ενώπιον της ηγεσίας επίθεση που ξεκίνησε από τα κέρδη, και τα σφάλματα, από τον έλεγχο να κινείται είναι να παλέψουμε για την ενότητα της εργατικής τάξης, και τα δικαιώματα της αλληλεγγύης που θα τρέψουν τα φρένα των εργοδοτών.

Κόψε απεργία, κάθε αγωνιστική κίνηση, κάθε εκτίμη αντίστασης να γίνεται ένανομα για συμμετοχή, οργάνωση και δράση. Ειλιγγία και αυτοοργάνωση, με τους δικούς τους εργαζόμενους να παίρνουν τις αποφάσεις σε συλλογικές, σε κάθε χώρα δουλειάς, και να έλκονται οι απαιτήσεις άμεσα και άμεσες.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΑΠΕΡΓΩΝ ΣΤΗ PHONE MARKETING ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΝΙΚΗ!

15/6 Παρασκευή 21.00
Συναυλία
οικονομικής ενίσχυσης των απεργών με τους ΕΞΟΝΤΩΣΗ, ΚΑΛΦΑΣ, NIENTE GROSSO, WAXING GIBBOUS

Παράκη, Λεωφόρος Ηρακλείου, έναντι ηλεκτρ. Σταθμού Πευκακίου

Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου (Σ.Β.Ε.Ο.Δ.) - Σωματείο Σερβιτόρων Μαγειρίων & λοιπών εργαζομένων στον κλάδο του εστιατορίου (Σ.Ε.Μ.) - Σωματείο Βάσης ανέργων & επαγγελματιών εργαζομένων (Σ.Ε.Β.Α.) - Συνέλευση εργαζομένων/ανέργων/φοιτητών στα ΜΜΕ - Συνέλευση Βάσης Τεχνικών Κινηματογράφου Τηλεόρασης (Σ.Β.Α.Τ.Ε.Κ.Τ.) - Γενικοβουλευτικό κεντρικό κέντρο στους χώρους του Μικρού / Τσίλια Μελισση - Συνέλευση εργαζομένων στο τηλεφωνικό κέντρο

τρο της εκ περιτροπής εργασίας προτείνοντας στους εργαζόμενους καθεστώς ημιαπασχόλησης με μείωση 15% των αποδοχών τους για τους επόμενους 3 μήνες με προοπτική στα μέσα Οκτώβρη να επιστρέψουν στα αρχικά ωράρια με μείωση αποδοχών 15% (οι μειώσεις ήταν στα πλαίσια των παλιών συλλογικών συμβάσεων), πρόταση την οποία και αποδέχτηκαν.

Παρά το γεγονός ότι οι όροι με τους οποίους οι εργαζόμενοι αναγκάστηκαν να συμβιβαστούν ήταν σίγουρα δυσμενέστεροι, το σημαντικό είναι πως με τον αγώνα τους κατάφεραν να ορθώσουν ένα πρώτο ανάχωμα και να μπλοκάρουν την πλήρη ισοπέδωσή τους.

Επίσης, αποκτά ιδιαίτερη σημασία πως μέσα από την διαδικασία του αγώνα, οι εργαζόμενοι συνειδητοποιήσαν την ανάγκη να δημιουργήσουν μια μόνιμη εστία αντίστασης με αποτέλεσμα να προχωρήσουν στην ίδρυση επιχειρησιακού σωματείου.

Σήμερα, το σωματείο είναι πλέον μια πραγματικότητα, οι εκλογές έχουν γίνει και αξίζει να αναφέρουμε πως η εργαζόμενη, που όλο αυτό το διάστημα προωθεί τον συνδικαλισμό βάσης στο χώρο της δουλειάς κατάφερε, απέναντι σε συγκροτημένο ψηφοδέλτιο εργαζομένων που ανήκουν στο ΠΑΜΕ, να κερδίσει μία έδρα που συνιστά όχι μόνο συνδικαλιστική αλλά και ηθική δικαίωση των απόψεων που θέλουν όλες τις εξουσίες στη συνέλευση δηλαδή στη βάση των εργαζομένων.

Η εργοδοσία ακόμη και σήμερα προσπαθεί με κάθε τρόπο να ολοκληρώσει την αντεργατική της επίθεση. Λίγες μέρες πριν το τέλος του Οκτώβρη ανακοίνωσε πως την Δευτέρα 29/10 θα προχωρήσει στο μέτρο της εκ περιτροπής εργασίας.

Την ώρα που γράφεται αυτό το άρθρο οι εξελίξεις τρέ-

χουν. Και ο αγώνας συνεχίζεται...

Κλαδική σύμβαση στα ποτά και στα τρόφιμα

Έπειτα από τις απεργιακές κινητοποιήσεις του Απρίλη του 2012 που έγιναν στον κλάδο των τροφίμων και των ποτών, υπήρξε υπογραφή της κλαδικής συλλογικής σύμβασης εργασίας με ισχύ για ένα χρόνο. Η Ομοσπονδία και τα αφεντικά συμφώνησαν για ένα χρόνο πως δεν θα υπάρξει μείωση στους μισθούς και τα επιδόματα. Ταυτόχρονα από τη σύμβαση θα ωφεληθούν και οι νεοπροσλαμβανόμενοι ανεξάρτητα από το όριο ηλικίας. Σε σχέση με τις συνθηκές που επικρατούν, η υπογραφή της κλαδικής συλλογικής σύμβασης είναι μια ΝΙΚΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ, ένα φρένο στην κατηφόρα, που αποδεικνύει πως με τη συσπείρωση των εργατών και την αποφασιστικότητα η λογική της ήττας αντιστρέφεται.

18 Οκτώβρη **ανήμερα στην γενική απεργία η ΣΒΕΟΔ** βρέθηκε στην Πίτσα φαν Κυψέλης

Την πέμπτη στις 18 Οκτώβρη πραγματοποιήσαμε παρέμβαση στο κατάστημα της Πίτσα Φαν Κυψέλης. Μετά από λίγη ώρα ήρθαν οι εργοδότες του καταστήματος και ένας εκπρόσωπος της μητρικής για να συζητήσουμε. Η μητρική ανέλαβε εξ' ολοκλήρου τις διαπραγματεύσεις με το σωματείο. Τελικά επήλθε συμφωνία να μη γίνουν απολύσεις και να μοιράζονται οι ώρες διανομής ίσοιμα στους συναδέλφους διανομείς. Έπειτα από αυτή την δέσμευση σταματήσαμε την παρέμβαση. Παρακάτω ακολουθεί το κείμενο που μοιραζόταν.

Pizza Fan: Για να πουλάμε πίτσα στη μισή τιμή, οι εργάτες μας δουλεύουν γαλέρα και κουπί.

Ο συνάδελφος Μαμούκα Τ. εργάζεται ως διανομέας εδώ και έξι χρόνια, για 20 ώρες την εβδομάδα, στο κατάστημα franchise της Pizza Fan Κυψέλης. Από το 2010 είναι ενεργό μέλος του σωματείου «Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου» (ΣΒΕΟΔ). Οι εργοδότες του, γνώριζαν για την συνδικαλιστική του δράση από προηγούμενες κινητοποιήσεις στο κατάστημα. Όταν όμως ενημερώθηκαν επίσημα από τη ΣΒΕΟΔ πως ο συνάδελφος είναι μέλος του διοικητικού συμβουλίου, προφανώς για να στείλουν μήνυμα στο σωματείο, τον απείλησαν πως θα εργάζεται για μόλις 8 ώρες την εβδομάδα και μετά από λίγες ημέρες, με την αρωγή της μητρικής, έκαναν τις απειλές τους πράξεις.

Το σωματείο επικοινωνήσε με την εργοδοσία απαιτώντας να επιστρέψει ο Μαμούκα στις προηγούμενες ώρες εργασίας του (20 ώρες την εβδομάδα). Η εργοδοσία δεσμεύτηκε να μας απαντήσει εντός τριών ημερών και την εβδομάδα που ακολούθησε, ο συνάδελφος εργάστηκε με το παλιό του ωράριο.

Κι ενώ το ζήτημα έμοιαζε λυμένο, οι εργοδότες άλλαξαν και πάλι γραμμή και με την έναρξη της νέας εβδομάδας εκδικίτηκαν «αποφάσισαν και διέταξαν» να μειώσουν τις ώρες εργασίας του συναδέλφου και πάλι σε 8 την εβδομάδα. Εδώ αξίζει να σημειώσουμε πως εδώ και δύο χρόνια κι ενώ το κατάστημα έχει αλλάξει τρεις φορές χέρια, ο συνάδελφος διεκδικεί τα ένσημα που αντιστοιχούν για 20 ώρες εργασίας την εβδομάδα.

Η ιστορία που περιγράφουμε δεν αποτελεί μεμονωμένο περιστατικό. Η πολιτική της Pizza Fan είναι να προσλαμβάνει προσωπικό με συμβάσεις εργασίας που οι ώρες και οι μέρες δεν αντιστοιχούν στις πραγματικές ώρες και μέρες εργασίας των υπαλλήλων. Έτσι ένας διανομέας μπορεί να εργάζεται 5 και 6 μέρες την εβδομάδα για 40 και πλέον ώρες και να ασφαρίζεται για δύο τετράωρα. Εύκολα μπορεί ο καθένας να καταλάβει πως η υπερωριακή απασχόληση, οι νυχτερινές προσαυξήσεις και οι αργίες για τους υπαλλήλους της Pizza Fan θεωρούνται αστικός μύθος. Επιπροσθέτως, η Pizza Fan εφαρμόζοντας τη στρατηγική του «διαίρει και βασίλευε» χρησιμοποιεί τις ώρες εργασίας ως καρότο για να προκαλεί φθορά, τριβές και ανταγωνισμούς μεταξύ των συναδέλφων και να εντείνει ακόμη περισσότερο την εκμετάλλευση.

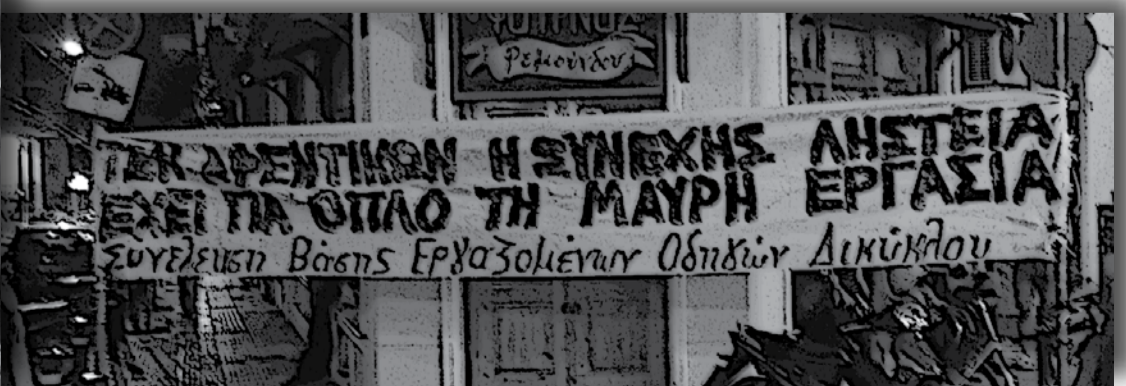
Ουσιαστικά, οι συμβάσεις εργασίας με τις εικονικές ώρες λειτουργούν ως φερετζές, προκειμένου η Pizza Fan να καλύπτεται νομικά με φύλλο συκής, ενώ καταστρατηγεί την εργατική νομοθεσία. Εάν επιστρατεύσουμε την κοινή λογική, αποδεικνύεται πως με τις ώρες απασχόλησης που εμφανίζονται στον πίνακα προσωπικού που παρουσιάζει η Pizza Fan στην επιθεώρηση εργασίας, είναι αδύνατον για το κατάστημα να ανοίγει στις 10 το πρωί και να σταματάει η διανομή στις

12.30 τα μεσάνυχτα ενώ οι υπάλληλοι της κουζίνας αρκετές φορές σχολούν πολύ αργότερα. Με λίγα λόγια, η Pizza Fan δίνει σάρκα και οστά στην σοφή λαϊκή έκφραση « εκεί που μας χρωστούσανε μας πήραν και το βόδι».

Κλείνοντας θέλουμε να τονίσουμε πως με 8 ώρες εργασίας την εβδομάδα κανένας συνάδελφος/ισσα διανομέας δεν μπορεί να καλύψει ούτε τα έξοδα για το μηχανάκι (βενζίνες, σέρβις, σκασμένα λάστιχα κ.λ.π) που χρησιμοποιεί στην δουλειά πόσο μάλλον να ζήσει την οικογένεια του/της.

Απαιτούμε την επαναφορά του συναδέλφου Μαμούκα στο ωράριο με το οποίο εργαζόταν έως σήμερα με αντίστοιχη μετατροπή της σύμβασής του.

Δράσεις - Κινητοποιήσεις

1η Μαη 2012

Το πρωί στα πλαίσια του αγώνα του σωματείου διοργανώσαμε παρεμβάση, σε ένα από τα καταστήματα του **Β.Τσιμπράκη (Πίτα Αλεξάνδρας)**, που βρίσκεται στη διασταύρωση των οδών Γ' Σεπτεμβρίου και Πολυτεχνείου και ονομάζεται CITY. Μετά την παρέμβαση το κατάστημα έκλεισε.

Στη συνέχεια μαζί με άλλα σωματεία βάσης, εργατικές ομάδες, εργατικές συνελεύσεις, εργαζόμενους και εργαζόμενες συγκεντρωθήκαμε στο Μουσείο για να πορευθούμε στην πρωτομαγιάτικη διαδήλωση. Η απόφαση να καλέσουμε πρωτομαγιάτικη διαδήλωση στο κέντρο της Αθήνας με τόπο συγκέντρωσης το Μουσείο, είχε παρθεί αρκετές μέρες πριν. Για την προπαγάνδη της πρωτομαγιάτικης διαδήλωσης εκδόθηκαν 15.000 κείμενα και τρικάρικα. Πραγματοποιήθηκαν μοιράσματα σε κεντρικούς σταθμούς μετρό και ηλεκτρικού, στο δρόμο καθώς και σε άλλες διαδηλώσεις τις προηγούμενες μέρες.

Παρόλο που η πρωτομαγιά συνέπιπτε φέτος με την προεκλογική περίοδο, αρκετός κόσμος πήρε μέρος στη διαδήλωση και πορεύτηκε στο μπλοκ των σωματείων βάσης και των εργατικών ομάδων και συνελεύσεων.

Το απόγευμα πραγματοποιήσαμε και δεύτερη παρέμβαση στο «γνωστό» μας κατάστημα «Πίτα

της Αλεξάνδρας» στην Λεωφ. Αλεξάνδρας 213, παραμείναμε για δύο ώρες. Αυτή την φορά δεν εμφανίστηκαν δυνάμεις της αστυνομίας, ενώ οι εργαζόμενοι, έδειξαν την αλληλεγγύη τους.

Για μια ακόμη φορά ο Τσιμπράκης δεν εμφανίστηκε σε κείνη από τα καταστήματα και αρκέστηκε να παρακολουθεί από τις κάμερες την παρέμβαση. Γνωρίζει καλά ότι δεν έχει ξεμπερδέψει μαζί μας. Πέρα από το συνάδελφο Χρήστο Σ. που διεκδικεί το δίκιο του, ακόμη δύο συνάδελφοι έχουν προχωρήσει σε καταγγελίες διεκδικώντας δεδουλευμένα και ένσημα στα παραπάνω καταστήματα. Θέλαμε να στείλουμε ένα μήνυμα στον ιδιοκτήτη, πως δεν ξεχνάμε και δεν φοβόμαστε ούτε τα ύπουλα μέσα που χρησιμοποιεί, ούτε τις ύποπτες «φιλίες» του με την αστυνομία και τον διοικητή του Α.Τ Αμπελοκλήπων (δες τεύχος 20).

Μοίρασμα της εφημερίδας "Στο ρεβαντί"

Με αφορμή την έκδοση του «ανοιξιάτικου» φύλλου της εφημερίδας και αφίσας για τις συνθήκες εργασίας στα ταχυφαγεία πραγματοποιήσαμε μια σειρά βραδινών εξορμήσεων που ξεκίνησαν τον Μάρτη και τελείωσαν τέλη Απριλίου 2012, σε ψητοπωλεία, πιτσαρίες και εστιατόρια, όπου εργάζονται συνάδελφοι διανομείς/ντελίβερι.

Στις εξορμήσεις ερχόμαστε σε άμεση επαφή τόσο με τους συνάδελφους όσο και με τ' αφεντικά. Ενημερώνουμε τους συναδέλφους για την ύπαρξη του σωματείου -για όσους δεν γνωρίζουν- συλλέγουμε πληροφορίες για τις εργασιακές συνθήκες και δηλώνουμε την παρουσία μας για οτιδήποτε χρειαστούν.

Οι εργοδότες συνήθως απορούν και στη συνέχεια εκνευρίζονται με την παρουσία μας.

Πραγματοποιήσαμε πέντε εξορμήσεις, καλύπτοντας μία τεράστια περιοχή της Αθήνας. Κέντρο, Πατήσια, Κυψέλη, Γαλάτσι, Κουκάκι, Καλλιθέα, Ν. Σμύρνη, Ν. Κόσμο, Παγκράτι, Ζωγράφου, Βύρωνα, Καισαριανή, Γουδί, Ν. Λιόσια, Πετρούπολη, Μπουρνάζι, Αγ. Φανούριος, Περιστέρι, Αιγάλεω, Χαϊδάρι.

Μιλήσαμε και γνωρίσαμε εκατοντάδες συναδέλφους, στην προσπάθεια μας να σπάσουμε τον φόβο και να προτάξουμε την ενότητα και την αλληλεγγύη.

Εξορμήσεις στην Pizza FAN

Κάθε Σάββατο στις 10:00 π.μ στο χώρο του ΣΒΕΟΔ συναντιέται η επιτροπή ντελίβερι. Από τα τέλη Μάη, η επιτροπή, προχώρησε στην έκδοση μιας εφημερίδας που αναφέρεται στις συνθήκες εργασίας στα καταστήματα της πίτσα FAN. Έχουν εκδοθεί ήδη δύο τεύχη και ετοιμάζεται το τρίτο.

Με αφορμή την έκδοση του πρώτου τεύχους καλέσαμε σε συζήτηση τους συνάδελφους ντελιβεράδες που εργάζονται στα καταστήματα της πίτσα FAN. Από τα πρώτα μοιράσματα, η εργοδοσία της πίτσα FAN θορυβήθηκε. Στο κατάστημα της Κυψέλης έγινε σχεδόν ανάκριση στους συνάδελφους. Οι αρχικές φιλικές, πατερναλιστικές συμβουλές του εργοδότη, σε όλες τις περιπτώσεις κατέληξαν σε απειλές και ύβρεις για το σωματείο.

Και σε αυτές τις εξορμήσεις, στα καταστήματα της pizza FAN, διαπιστώσαμε αυτά που συμβαίνουν στην πλειονότητα των καταστημάτων ταχυδιανομής: Η συντριπτική πλειοψηφία των συναδέλφων εργάζεται είτε με λιγότερα ένσημα από τα πραγματικά, είτε χωρίς ένσημα. Η εργατική νομοθεσία καταστρατηγείται. Θα δίνουμε το παρόν όπου και όταν οι συνάδελφοι αποφασίζουν να διεκδικήσουν το δίκιο τους.

Οι εξορμήσεις συνεχίζονται...

Pizza fan Πειραιά

Είμαι εργαζόμενος σε υποκατάστημα της pizza FAN στον Πειραιά στην οδό Γρ. Λαμπράκη 54-56 ιδιοκτησίας Ντορότας Μούνκο, τα τελευταία 5 χρόνια. Εργαζόμενος 8 ώρες, έξι μέρες την εβδομάδα και κάποιες φορές για περισσότερες ώρες ή όλες τις μέρες της εβδομάδας χωρίς ρεπό. Εργαζόμενος βράδυ, Κυριακές και αργίες χωρίς να μου καταβάλλονται οι αντίστοιχες μισθολογικές προσαυξήσεις. Από την αρχή είδα ότι οι εργοδότες μου είχαν ανάρμοστη συμπεριφορά προς κάποιους υπαλλήλους και μερικές φορές σε κάποιους πελάτες.

Όλα ξεκίνησαν άνευ λόγου και αιτίας, όταν μετά από αρκετό καιρό άρχισα να ζητώ να είμαι ασφαλισμένος για τις πραγματικές ώρες που εργαζόμουν. Η εργοδότης μου έδινε υποσχέσεις από μήνα σε μήνα, πως θα με τακτοποιήσει, θα με προσλάβει για τις κανονικές ώρες που εργάζομαι και ότι θα αμείβομαι κανονικά. Οι εβδομάδες κυλούσαν και η εργασιακή μου κατάσταση παρέμενε ίδια. Οι διαμαρτυρίες μου απέναντι σε αυτό το καθεστώς εργασίας συνεχίστηκαν και οι υποσχέσεις της εργοδότης μετατράπηκαν σε βρισιές, προσβολές και ειρωνείες στο πρόσωπο μου. Αρχικά δεν μιλούσα γιατί έχω πολλές υποχρεώσεις και φοβόμουν μην χάσω την δουλειά μου. Η κατάσταση όμως τέθηκε εκτός ελέγχου και πλέον έχει θιχτεί η αξιοπρέπειά μου...

Μου ανακοίνωσαν κατά πρόσωπο ότι επιδιώκουν να με αναγκάσουν να φύγω κάνοντας μου ψυχολογικό πόλεμο:

- Μου έκοψαν ώρες και με υποχρέωσαν να εργάζομαι 4 ώρες, 5 φορές την εβδομάδα με λιγότερα χρήματα από αυτά που πληρωνόμουν και αναλογούν στις ώρες εργασίας. Γι' αυτήν την αλλαγή η εργοδότης επικαλέστηκε την οικονομική κρίση, κάτι που είναι αναληθές μιας και υπάρχουν υπάλληλοι που εξακολουθούν να εργάζονται 8 και πλέον ώρες.

- Ενώ η εργοδότης βγάζει κάθε εβδομάδα το πρόγραμμα για τις ώρες και τις μέρες της εβδομάδας που εργάζομαι, όταν φτάνω στο κατάστημα, μου δίνουν ρεπό χωρίς να με έχουν ενημερώσει πριν πάω.

- Δεν μου δίνουν ταμείο να εξυπηρετώ τους πελάτες, με αποτέλεσμα να κάνω χρόνο ψάχνοντας να βρω φιλά για να δώσω ρέστα.

- Ο σύζυγος της εργοδότης, με αδιευκρίνιστες αρμοδιότητες στο κατάστημα, με προσβάλλει συνεχώς προσπαθώντας να με κάνει να βγω εκτός εαυτού και να παραιτηθώ, κάνοντας με αυτό τον τρόπο τα νόμιμα δικαιώματά μου.

Όλα τα παραπάνω αποτελούν ένα μέρος των προβλημάτων που αντιμετωπίζω. Βάση όλων αυτών έχω κάνει καταγγελία στην επιθεώρηση εργασίας και περιμένω να δικαιωθώ. Το ραντεβού έπεται από μία ανα

βολή που ζήτησε η εργοδότης έχει οριστεί για την Πέμπτη στις 28 Ιούνη στις 10:00 στην επιθεώρηση εργασίας Πειραιά.

Δημήτρης.Τ.

Η ιστορία του συνάδελφου διανομέα Δημήτρη Τ. δεν είναι κάτι καινούριο για το σωματείο. Δεκάδες είναι οι συνάδελφοι που έχουν καταγγείλει παρόμοιες συνθήκες εργασίας, ενώ αμέτρητοι είναι αυτοί που συνεχίζουν να δέχονται την άγρια εκμετάλλευση και τις εργοδοτικές αυθαιρεσίες στα χιλιάδες καταστήματα γρήγορης εστίασης, υποκλιπτόντας στον εκβιασμό της ανεργίας/εργασίας. Για όλους εμάς η υπόθεση του Δημήτρη δεν είναι μια ατομική υπόθεση, είναι μια υπόθεση όλων μας. Είναι μια υπόθεση όλων των εργαζομένων που προσπαθούμε να βάλουμε ένα ανάχωμα στις αυθαιρεσίες και στην

ΕΙΣ - Νέα από τον δρόμο

ο Αγώνας στο σουβλατζίδικο Dafi's στο Παγκράτι

DAFI'S: ΚΑΜΙΑ ΑΝΟΧΗ ΣΤΗΝ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΝΑΣΦΑΛΙΣΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Ο συνάδελφος Χρήστος Σ., μέλος του σωματείου μας, έπιασε δουλειά ως διανομέας στο κατάστημα DAFI'S στην οδό Φιλολάου 87 στο Παγκράτι ιδιοκτησίας Τριαντάφυλλου Δημουλά, στις αρχές Μαΐου του 2011.

Τα πρώτα «σύννεφα» στην εργασιακή σχέση εμφανίστηκαν τον Δεκέμβρη του 2011, όταν ο συνάδελφος τόλμησε να σταθεί αλληλέγγυος στη συνάδελφό του Άννα Γ. που διεκδικούσε τα δεδουλευμένα και τα ένησμά της. Η αλληλεγγύη που επέδειξε ο συνάδελφος εξόργισε τον εργοδότη που μετά τις απειλές και τους εκφοβισμούς, άρχισε να μειώνει ώρες, να καθυστερεί επιδεικτικά την ανακοίνωση του προγράμματος εργασίας ή να τον καλεί για εργασία την τελευταία στιγμή ακόμη και ένα τέταρτο πριν την έναρξη της βάρδιας.

Όμως ακόμη και μέσα σε αυτό το περιβάλλον της απόλυτης εργασιακής αυθαιρέσις ο συνάδελφος συνέχισε να αγωνίζεται προκειμένου να τηρείται η εργατική νομοθεσία κι έδωσε μάχες για να πληρωθεί το δώρο Χριστουγέννων και να τηρείται το ωράριο εργασίας του. Ο εργοδότης τους εξοργίστηκε από την στάση του Χρήστου και προχώρησε σε προφορική απόλυση στις αρχές Δεκέμβρη του 2011. Όμως μετά από άμεση παρέμβαση του σωματείου την ανακάλεσε.

Το «θράσος» του εργαζόμενου που υπερασπίστηκε τον εαυτό του, προκειμένου να μην πετσοκοπούν τα εργασιακά του δικαιώματα εξόργισε ακόμα περισσότερο τον εργοδότη. Έτσι στις 29 Γενάρη του 2012, του ανακοίνωσε για δεύτερη φορά την απόλυση. Την επόμενη κιόλας μέρα ο Χρήστος προσέφυγε στην επιθεώρηση εργασίας όπου κατήγγειλε όλα τα παραπάνω και στη συνέχεια παρουσιάστηκε κανονικά στην εργασία του μιας και οι προφορικές απολύσεις δεν έχουν απολύτως καμία νομική ισχύ.

Η αλαζονική συμπεριφορά των αφεντικών είναι ευρέως γνωστή, οι εργο-

αλαζονεία των αφεντικών, στο καθεστώς της στυγνής εκμετάλλευσης που υπάρχει στο χώρο των ντελίβερι, χρόνια πριν έρθουν τα μνημόνια και η οικονομική κρίση. Στεκόμαστε αλληλέγγυοι στον συνάδελφο Δημήτρη Τ. και στις δίκαιες διεκδικήσεις του, γιατί μόνο ο ταξικός αγώνας μπορεί να βελτιώσει τις συνθήκες εργασίας.

Την Τρίτη 26 Ιούνη οι συνάδελφοι από το σωματείο προσπάθησαν να επικοινωνήσουν με την εργοδότη κ. Μούνκο και να συζητήσουν για την υπόθεση. Η ίδια αρνήθηκε οποιαδήποτε συζήτηση, και με παράπεμπε στο δικηγόρο της.

Στις 28 Ιούνη έγινε η τριμερής συνάντηση στην επιθεώρηση εργασίας. Ο συνάδελφος Δημήτρης βρέθηκε εκεί μαζί με συναδέλφους από το σωματείο ΣΒΕΟΔ, ενώ η εργοδότη εκπροσωπήθηκε από δικηγόρο, που παρουσιάστηκε ως νομικός σύμβουλος της pizzeria fan. Ο τελευταίος υπερασπίστηκε με απόλυτο κυνισμό τα συμφέροντα της εταιρίας που βασίζει τα κέρδη της στις παράνομες απαιτήσεις της από τους εργαζόμενους.

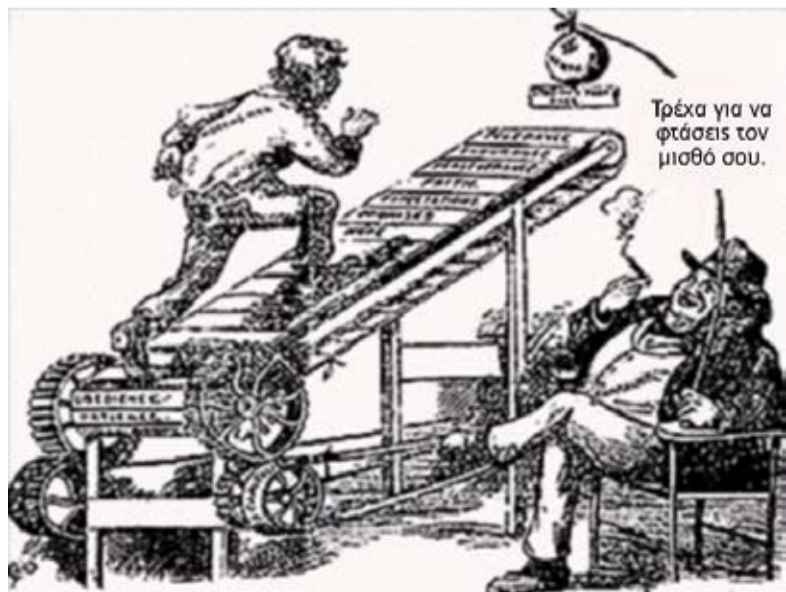
Από πλευράς μητρικής δεν υπήρχε διάθεση επίλυσης του ζητήματος, καθώς κατέθεσαν πλαστογραφημένη συμβαση εργασίας του εργαζόμενου.

Μα ακόμα και αληθινά υπογεγραμμένη να ήταν, είναι γνωστό ότι στην εταιρεία αυτή σχεδόν ποτέ δεν τηρούνται οι υπογεγραμμένες συμβάσεις, ενώ σχεδόν κανένας εργαζόμενος δεν έχει λάβει έγγραφες αποδείξεις για τις συναλλαγές του.

Χρησιμοποιήθηκαν «καρμπόν» επιχειρήματα τυπου “δεν εκανε καλα τη δουλεια του”, “έδινε λάθος ρέστα” κτλ. Αυτά τα ακούμε από παλιά, από κάθε λογής αφεντικά, όταν αποφασίζουν ότι ο εργαζόμενος δεν είναι αρκετά υποτακτικός, όπως στην περίπτωση του Δημήτρη.

ΘΑ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΜΕ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΔΙΚΑΙΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥ, ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΝΟΜΟ ΤΟΥ ΙΣΧΥΡΟΥ!

Εμείς θα συνεχίσουμε τον αγώνα μας ενάντια στο ανύπαρκτο νομικό πλαίσιο και τη φεουδαρική λογική που επιβάλλουν οι μητρικές εταιρείες στις πάσης φύσεως αλυσίδες των καταστημάτων τους (franchise) όπου οι εργαζόμενοι έχουν μόνο υποχρεώσεις και καθόλου δικαιώματα.

δότες Τ. Δημουλάς - Γ. Κότσιρας δεν αποτελούν εξαίρεση. Το εργασιακό καθεστώς για το σύνολο των εργαζομένων παρέμεινε ίδιο: ανασφάλιστη εργασία, απλήρωτες υπερωρίες/Κυριακές/αργίες/νυκτερινά, επιπλέον θελήματα που εξαναγκάζονται να κάνουν οι διανομείς (τσιγάρα, γλυκίσματα κ.α. στο σπίτι του αφεντικού), απλήρωτες βενζίνες και σέρβις για τα μηχανάκια των διανομέων, ώρες εργασίας ανάλογα με την πειθαρχία που επιδεικνύει ο κάθε υπάλληλος.

Ακόμη ένας συνάδελφος, ο Κώστας Κ. με την στήριξη του Χρήστου προχώρησε σε καταγγελία τον Μάρτη 2012 για τις συνθήκες εργασίας στον DAFI'S. Ο Κώστας εργάζεται από τον Γενάρη του 2010 για δέκα και δώδεκα ώρες με 2ωρα ένσημα.. Παρότι προσλήφθηκε ως διανομέας, έκανε όλες τις δουλειές του μαγαζιού (μοίρασμα φυλλαδίων, καθάρισμα καμινάδας κ.α). Μετά από όλα τα παραπάνω η εργοδοσία του DAFI'S, προχώρησε στην απόλυση του συνάδελφου Χρήστου Σ στις 8 Μάρη του 2012. Όταν ο συνάδελφος προσήλθε για δουλειά τον περίμενε δικαστικός επιμελητής, που του κοινοποίησε την απόλυσή του. Ταυτόχρονα, ο Χρήστος δέχθηκε ύβρεις και απειλές από τον πατέρα του Κότσιρα .

Το ίδιο απόγευμα το σωματείο με την στήριξη μελών της πρωτοβουλίας κατοίκων Βύρωνα-Παγκρατίου-Καισαριανής-Ζωγράφου πραγματοποιήσαμε παρέμβαση στο κατάστημα ζητώντας την επαναπρόσληψη του συνάδελφου και να κερηχθεί η απόλυση παρά-

νομη και καταχρηστική. Οι εργοδότες δεν εμφανίστηκαν.

Το Σάββατο 12 Μάρη πραγματοποιήσαμε και πάλι παρέμβαση έξω από το κατάστημα. Επίσης εκδόσαμε αφίσα και καλέσαμε σε συγκέντρωση έξω από το κατάστημα την Παρασκευή 18/05/2012, όπου κατά τη διάρκεια της, εμφανίστηκαν μπράβοι με προφανή στόχο να μας τρομοκρατήσουν. Μετά τα σπρωξίματα και την ένταση που προέκυψε, οι μπράβοι αποχώρησαν ξαφνικά με ελαφρά πηδηματάκια.

Η στάση της εργοδοσίας του DAFI'S μας οδήγησε στην απόφαση να καλέσουμε και **νέα συγκέντρωση μοτοπορεία στην Καισαριανή την Παρασκευή 01/06/12.** Η μοτοπορεία ήταν επιτυχημένη. Διέσχισε τις περιοχές της Καισαριανής, του Παγκρατίου και του Βύρωνα, καταγγέλοντας τις άθλιες συνθήκες εργασίας, όχι μόνο στο DAFI'S, αλλά στην πλειονότητα των ταχυφαγείων, διεκδικώντας καλύτερους όρους εργασίας για όλους τους συνάδελφους ντελιβεράδες.

Όλες οι παρεμβάσεις μας στηρίχθηκαν σε μεγάλο βαθμό από την πρωτοβουλία κατοίκων Βύρωνα, Καισαριανής και Παγκρατίου.

Για μας είναι σημαντικό στους δύσκολους καιρούς που ζούμε να μην σκύβουμε το κεφάλι, αλλά να υπερασπιζόμαστε ενωμένοι κάθε συνάδελφο που αγωνίζεται.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΣ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΤΟΥ.

ΣΥΝΑΔΕΛΦΙΚΟΤΗΤΑ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ- ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ

Τελικά η υπόθεση έχει πάρει το «δρόμο» των δικαστηρίων, που έχουν οριστεί για τις 5 Νοέμβρη 2012. Στις 5 Νοέμβρη το δικαστήριο πήρε αναβολή λόγω της αποχής των δικαστών για

Όταν παραγγέλνεις ντελίβερι πληρώνεις.
Όμως σκέφτηκες ποτέ,
αν ο ντελιβεράς πληρώνεται; Ένσημα, δώρα, νυκτερινά, αργίες, Κυριακές, υπερωρίες, εξοπλισμο προστασίας, βενζίνες & σέρβις για το μηχανάκι

Για τ' αφεντικά στα ντελιβεράδικα-γαλέρες η εργατική νομοθεσία έχει καταντήσει ανέκδοτο **ΜΟΝΟ** που για τους **ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ** **Ο ΕΡΓΑΤΙΚΟΣ ΜΕΣΑΙΩΝΑΣ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΑΘΟΛΟΥ ΠΛΑΚΑ**

ΑΜΕΣΗ ΑΝΑΚΛΗΣΗ της **ΠΑΡΑΝΟΜΗΣ ΑΠΟΛΥΣΗΣ** του συναδέλφου **ΧΡΗΣΤΟΥ Σ.** που **ΑΠΟΛΥΘΗΚΕ** από το ψητοπωλείο **DAFI'S** επειδή **ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕ** τα **ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ** του.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ Παρασκευή 18 Μάρη στις 19:30, έξω από το κατάστημα **DAFI'S**, Φιλολάου 87

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΒΑΣΗΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

Και ο ταύρος δικαιούται να 'χει αρχίδια...

Αλλά του τα κόβουν! Γιατί; Επειδή έτσι θέλησε το αφεντικό του, έτσι τον χρειάζεστε. Και ο ταύρος, δίνει τόπο στην οργή, ξεχνά τη χαμένη του αξιοπρέπεια, συμβιβάζεται με τα νέα δεδομένα και συνεχίζει να δουλεύει, να τρώει... Συνεχίζει να "κάνει απλά τη δουλειά του".

Με ανάλογο τρόπο μας περικόπτουν τα εργασιακά δικαιώματα, μας στερούν ακόμη και την αξιοπρέπειά μας. Όχι, τα αρχίδια μας ακόμα δεν κινδυνεύουν, τουλάχιστον μέχρι να παραστεί ανάγκη για τέτοιου τύπου εφαρμογές. Ούτως ή άλλως με τόσα σκυμμένα κεφάλια τριγύρω και τη γενικευμένη δουλοπρέπεια που μας διακατέχει δεν θα συναντούσε κανείς ιδιαίτερα προβλήματα.

Και τι είναι ο άνθρωπος δίχως την αξιοπρέπειά του; Ό,τι και ο ταύρος με τα κομμένα αρχίδια που συμβιβάζεται με τα νέα δεδομένα, τρώει, δουλεύει με σκυμμένο κεφάλι και συνεχίζει "απλά να κάνει τη δουλειά του". Παρότι ταύρος κι άνθρωπος διαφέρουν. Αν και το χάσμα μοιάζει να γεφυρώνεται μάλλον εύκολα.

Οπότε πλέον αναρωτιέσαι γιατί αποφάσισα να γράψω αυτή την επιστολή.

Επειδή φοβάμαι! Όχι, δεν φοβάμαι τα προβλήματα, την ανεργία, τα αφεντικά... Φοβάμαι τους χέστες, φοβάμαι τα λαμόγια, φοβάμαι τους αδιάφορους! Φανταστείτε, δεν με ενοχλούν ούτε οι ρουφιάνοι. Ίσα ίσα, "κράτα τους φίλους σου κοντά και τους εχθρούς σου πιο κοντά" μας προτρέπει η λαϊκή σοφία. Άσε που οι ρουφιάνοι γίνονται πολύτιμη πηγή διαφόρων πληροφοριών.

Στην ουσία τα αφεντικά χρωστάνε τη δύναμή τους στους χέστες, στους αδιάφορους, σε αυτούς που τους παρέχουν λευκές επιταγές, τη δυνατότητα να κάνουν ό,τι τους κατέβει! Ακόμη και τον πιο τρελό εργοδότη τον αντέχεις. Τα σκυμμένα κεφάλια, τους "ταύρους με τα κομμένα αρχίδια", τους ανθρώπους με την πεσσοκομμένη αξιοπρέπεια που έχουν συμβιβαστεί με την ήττα σε βαθμό αναισθησίας δεν τους αντέχεις με τίποτα. Γιατί το θεωρούν φυσιολογικό.

Εάν ο ταύρος μπορούσε να μιλήσει, θα διαπιστώναμε ταύτιση απόψεων. Σε καμία περίπτωση δεν διερωτάται τι έχασε και πως. Αφέντης του είναι ο θεός! Κάνοντας παράφραση της λατινικής παροιμίας "ό,τι δικαιούται ο αφέντης, δεν δικαιούται ο ταύρος".

Εάν δεν σε απασχολούν έννοιες όπως η αξιοπρέπεια, το φιλότιμο και η τιμή, η ζωή γίνεται πολύ πιο εύκολη και απλή. Έτσι δεν είναι; Οπότε τι άλλο έχουμε να χάσουμε; Τι απομένει να φοβηθούμε; Άραγε ποιος είναι αυτός που αντικρύζουμε κάθε πρωί στον καθρέφτη μας;

Όσο για τους αδιάφορους, δε ρουφιανεύουν άμεσα, δεν καρφώνουν, απλά σιωπούν. Κι αυτή η σιωπή βροντοφωνάζει συνεχώς "ναι" και συμμορφώνεται! Αυτή η σιωπή είναι η "λευκή επιταγή"! Ο σιωπηρός είναι συχνά χειρότερος απ' το ρουφιάνο. Ο ρουφιάνος σέρνεται μπροστά στον αφέντη προσπαθώντας να πετύχει κάτι καλύτερο για τη πάρτη του. Ενώ ο σιωπηρός συμφωνεί σιωπηρά! Και θεωρεί πως τα πάντα λειτουργούν άψογα!

Φοβάμαι όλους αυτούς που τόσο εύκολα είναι ικανοί να πουλήσουν τις αξίες τους για μερικά ευρώ παραπάνω, για μερικές ώρες

Όταν η αδικία γίνεται νόμος, η αντίσταση γίνεται καθήκον

(Τόμας Τζέφερσον, 1743-1826, 3ος πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών)

Τάδε έφη, ένας από τους πατέρες της σύγχρονης δημοκρατίας. Και όποιος θέλει τον λαμβάνει υπόψη του. Για φανταστείτε τώρα ένα λύκο να σφάζει ένα πρόβατο και τα άλλα πρόβατα να σχολιάζουν: "ε, τι να κάνει ο καμμένος, να πεθάνει της πείνας;" Ακούγεται σαν ανέκδοτο ε; Ανάλογο είναι και το επικείμενο κάποιων συναδέλφων, όταν λένε «ε, τι να κάνει το αφεντικό, όταν υπάρχει τέτοια κρίση, έχει πέσει η δουλειά...» Κι αν το σκεφτείς καλά είναι για να γελά και το παρδαλό κατσίκι...

Ή άλλο "μαργαριτάρι" ίδιου τύπου: "κοίτα τι γίνεται στους γείτονες, εμείς τουλάχιστον πληρωνόμαστε στην ώρα μας". Μπράβο! Συγχαρητήρια! Δηλαδή οι σκόπιμες ελλείψεις, ακόμη και οι απάτες των γειτόνων δικαιολογούν το αφεντικό μας. Ναι μεν δεν πληρώνει όσα πρέπει ή ό,τι δικαιούμαστε (τις αργίες, τα νυκτερινά, τη βενζίνη, το σέρβις, τα ένσημα...) όμως οι γείτονες δεν δίνουν ούτε αυτά. Οπότε επιστρέφω στο προηγούμενο παράδειγμα όπου πλέον ο λύκος σφάζει τα πρόβατα και αυτά δικαιολογούν το λύκο λέγοντας «ε, τι να κάνει; να γίνει χορτοφάγος»;

Όχι βέβαια. Δε θα γίνει ο λύκος χορτοφάγος. Ούτε το αφεντικό θα χάσει τον ύπνο του επειδή τον απασχολούν τα δίκαια αιτήματα των υπαλλήλων του. Επί της ουσίας το ζήτημα έχει λήξει με ένα πολύ βολικό τρόπο. Ο υπάλληλος δηλώνει φίλος του αφεντικού και έτσι δεν μπορεί να τον κατηγορήσει ποτέ και για τίποτα. Δε γίνεται. Κι εφόσον το πρόβατο πιστεύει πως ο λύκος είναι φίλος του, γιατί να μη τον δικαιολογήσει;

Είναι σαν κάποιος να θέλει να μας πείσει πως το αφεντικό που πληρώνει στην ώρα του τα μεροκάματα, μας κάνει χάρη. Πως δεν περιλαμβάνεται καν στις υποχρεώσεις του! Τι λες τώρα! Και μη ξεχνάς τι γίνεται στους γείτονες. Εμείς εδώ περνάμε ζωή και κότα και δεν πειράζει που μας έχουν παγιδεύσει με κάτι «συμφωνίες» εκμεταλλευόμενοι την ανάγκη μας για εργασία. Κι αν ελπίζουμε πως η συμπεριφορά του γείτονα δε θα χειροτερέψει.

Κι έτσι δημιουργείται μια κατάσταση όπου ο εργοδότης δεν έχει καν ανάγκη να δικαιολογήσει το αδικαιολόγητο, θα το κάνουν οι υπάλληλοί του, για τους οποίους φαντάζει πλέον σαν θεός.

Κι έρχεται μετά κάποιος Τζέφερσον και μας λέει κάτι περί δικαίου... Άς μας βρει πρώτα αυτός ο Τζέφερσον δουλειά.

Καλά δε λέω ρε συνάδελφοι

Ο διανομέας παπαγάλος

Σε μια από τις εξορμήσεις του σωματείου, σε κουβέντα με συνάδελφο διανομέα, άκουσα για άλλη μια φορά ένα παπαγάλο των δελτίων ειδήσεων και των πολιτικών δημαγωγών. Διατύπωνε την άποψη ότι για την μη εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας, για την κακοπληρωμένη εργασία και τους χάλια όρους εργασίας των διανομέων φταίνε οι μετανάστες. Τι πρωτότυπο, σκέφτηκα, μου θύμιζε λίγο Πρετεντέρη ανακατεμένο με κάποια δήλωση αγανακτισμένου Έλληνα και φασίστα αφεντικού. Εγώ του απάντησα ότι είναι βολικό για την κατάντιά μας να κατηγορούμε πάντα τους άλλους και τον ρώτησα πόσο καιρό εργάζεται ως διανομέας. Μου είπε ότι εργάζεται 2 χρόνια, εγώ του είπα ότι έχω στην «πιάτσα» από το 1996, έχοντας δουλέψει στο Χαλάνδρι για πρώτη φορά ως διανομέας. Τότε που οι μετανάστες δεν δούλευαν ως διανομείς αλλά αναλάμβαναν πόστα μέσα στην κουζίνα με μεροκάματο πιο χάλια και από αυτό των διανομέων. Τότε που δημόσιοι και ιδιωτικοί υπάλληλοι εργαζόντουσαν, ως διανομείς, χωρίς ένσημα, με απλήρωτα σέρβις και βενζίνες, με απλήρωτη κυριακάτικη και νυκτερινή εργασία, μιας και δεν τους ένοιαζε να εφαρμόζεται και στην δεύτερη δουλειά η εργατική νομοθεσία. Το παράδειγμά τους το ακολουθούσαν πάρα πολλές κοινωνικές ομάδες. Αρκετοί νεολαίοι, που εργαζόντουσαν για ένα καλοκαίρι για να πάνε διακοπές ή να μαζέψουν φράγκα για να καβαλήσουν μηχανή ή να νικελώσουν την πάπια τους. Άτομα που το έκαναν προσωρινά και για λίγο άρα δεν τους ενδιέφερε να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους, στην συνέχεια βρισκόντουσαν να εργάζονται χρόνια και χρόνια ως διανομείς. Άλλοι που ήταν «φίλοι» και γνωστοί με τ' αφεντικό και έκαναν τους μαλάκες. Άλλοι που είχαν ανάγκη τα λεφτά- λες και εμείς που παλεύουμε να κρατάμε την αξιοπρέπεια μας και ζητάμε να τηρείται η εργατική νομοθεσία δουλεύουμε από κόμπι- και έκαναν -επίσης- τους μαλάκες. Άλλοι, που έβαζαν ένα κεράκι να βοηθή-

σουν τ' αφεντικό για να orthοποδήσει η επιχείρηση πατώντας πάνω μας και ρουφώντας το δικό μας ιδρώτα και αίμα. Άλλοι επειδή είχε καλά μπουρμπούαρ δεν τους ενδιέφερε να ζητήσουν τα δικαιώματά τους.

Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '90, που αναπτύχθηκαν και πολλαπλασιάστηκαν τα καταστήματα γρήγορης και πρόχειρης εστίασης και η Αθηνά γέμισε με δι-

ανομείς, οι μετανάστες δεν εργαζόντουσαν ως διανομείς. Ο ντελιβεράδες ήταν αποκλειστικά Έλληνες, είτε επειδή μόνο αυτοί είχαν μηχανάκι, είτε επειδή ήξεραν τη γλώσσα και τους δρόμους κλπ. Αυτοί οι Έλληνες συνάδελφοι ήταν που έφτιαξαν την χάλια πιάτσα στο χώρο του ντελιβερί. Αυτοί, σε συνδυασμό με την ανυπαρξία συνδικαλιστικής δράσης και την αχόρταγη όρεξη για πλουτισμό των μικροαφεντικών που με το κλέψιμο ενσήμων, μισθών, επιδομάτων από τους διανομείς και τους άλλους εργαζόμενους έφτιαξαν τα μαγαζάκια τους, το εξοχικό τους, τα αυτοκίνητάκια τους κλπ. Οι αφεντικάνοι δεν είχαν κανένα λόγο να βελτιώσουν τις εργασιακές συνθήκες και γιατί να το κάνουν άλλωστε. Δεν βρίσκεις συχνά «συνεταίρους», που βάζουν το μηχανάκι τους στην δουλειά, που δουλεύουν με απεριόριστο ωράριο και μηδαμινά έξοδα κίνησης (ένσημα, υπερωρίες, αποζημίωση για το μηχανάκι), και πληρώνονται με χαρτζιλίκι. Στο βαθμό που δεν διεκδικούν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, οι αφεντικάνοι απολαμβάνουν μέχρι και τώρα την προνομιακή τους θέση.

Όλα αυτά εξηγούσα στον συνάδελφο, που με κοίταγε σαν χάνος και δεν είχε να μου πει τίποτα. Του είπα επίσης ότι αν ο κάθε συνάδελφος παπαγαλίζει ότι λένε οι δημοσιογράφοι, τα κάθε είδους φασισταριά και οι πολιτικοί, για το ποιοι μας τρων τις δουλειές, το μόνο που θα κερδίσει είναι να συνεχίζει να εργάζεται με απαράδεκτους όρους ενώ το αφεντικό του θα συνεχίσει να πλουτίζει και να χαίρεται που μας έχει χωρισμένους σε «Έλληνες» και «ξένους». Κάτι μου μούρμυρησε, που δεν πολυάκουσα, αυτό που άκουσα ήταν η αυστηρή φωνή του προϊσταμένου να τον διατάζει να σιωπήσει, να ετοιμάσει γρήγορα την παραγγελία και να φύγει. Διαμαρτυρήθηκα και απαίτησα να μιλάει καλύτερα στον συνάδελφο. Αυτός έσκυψε το κεφάλι, κατάπιε την γλώσσα του και έπραξε ότι του είχε ο προϊστάμενος, κατά τα άλλα του έφταιγαν οι μετανάστες....

Είμαι ευτυχισμένος ντελιβεράς, τα έχω όλα κανονικά: Ένσημα ανάλογα με τις ώρες εργασίας & αρκετές βάρδιες. Το αφεντικό μου είναι θεός.

Καθα νέα απο τα Ιωάννινα

Στην πόλη των Ιωαννίνων δημιουργήθηκε προσφάτως άλλο ένα σωματείο βάσης του κλάδου μας, το πρωτοβάθμιο σωματείο «**Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Διανομέων Ιωαννίνων**» **ΣΒΕΔΙ**. Οι συνάδελφοι εκδίδουν ένα έντυπο δρόμου για τους διανομείς των Ιωαννίνων «**το ραχάτι**», μέσα στο έντυπο αναφέρουν και τα εξής:

«Η εργασία μας υποτιμάται, υποτιμούμαστε ως άνθρωποι και μαζί με αυτή υποτιμάται και η αξιοπρέπεια μας και η ίδια μας η ζωή, την οποία παίζουμε κορώνα-γράμματα καθημερινά στους δρόμους. Έφτασαν στο σημείο να κρίνουν ότι οι καιροί δεν είναι κατάλληλοι για διεκδικήσεις, λες και ζητήσαμε την γνώμη τους. «*Έτσι ο κόσμος δεν αλλάζει*» μας λένε. Κι όμως αλλάζει γίνεται χειρότερος.

Άραγε πόσο ακόμη θα υποστούμε και θα ανεχθούμε την εκμετάλλευση που βιώνουμε καθημερινά; Πόσο ακόμη χρόνο χρειαζόμαστε για να μας γίνει συνείδηση ότι είμαστε εργαζόμενοι και όσο μένουμε μόνοι μας χωρίς αλληλεγγύη και εμπιστοσύνη, με τους φόβους που μας δημιουργούν, χωρίς αγώνα και διεκδικήσεις, τα πράγματα θα γίνουν χειρότερα; Μην τους χαρίζομαστε άλλο. Η συλλογική οργάνωση των αγώνων μας και των αντιτάσεων μας είναι ο δρόμος για να σπάσουμε τις σιωπές μας και τους φόβους μας. Η αλληλεγγύη, η αυτοοργάνωση και οι αγώνες από τη βάση το όπλο μας. Με ευθύνη απέναντι στους άλλους αλλά κι απέναντι στον εαυτό μας. Χρειαζόμαστε αγώνες που θα αρνούνται την ιεραρχία

και την ανάθεση (π.χ. στους πιο δραστήριους). Όλοι μαζί, συλλογικά, και αυτοοργανωμένα. Για εμάς, γι' αυτούς που ήταν πριν από εμάς και για αυτούς που θα έρθουν μετά από εμάς».

Αν και έχει σύντομη ζωή, ήδη διεξάγει δύο εργατικούς αγώνες. Ο ένας «τρέχει» από το καλοκαίρι και αφορά στις απολύσεις τεσσάρων εκ των έξι διανομέων της γνωστής (στην πόλη) κρεπερί Piazza del caffè. Ο άλλος αγώνας ξεκίνησε τον Σεπτέμβριο και αφορά την παράνομη και καταχρηστική απόλυση ενός εργαζόμενου από την πιτσαρία Pizza Fan. Ο συνάδελφος είναι μέλος του Δ.Σ. του ΣΒΕΔΙ και η απόλυση γίνεται για εκδικητικούς λόγους και λόγω της συνδικαλιστικής του δράσης. Ο συνάδελφος τόλμησε να ζητήσει να τηρείται η εργατική νομοθεσία. Όπως μας αναφέρουν οι ίδιοι οι συνάδελφοι από το ΣΒΕΔΙ: «Πέρα από το δικαστικό κομμάτι, έχουν γίνει και γίνονται διάφορες δράσεις διαμαρτυρίας έξω από τα συγκεκριμένα καταστήματα, από τα μέλη του σωματείου με τη στήριξη πολλών άλλων ατόμων εκτός σωματείου.» Στο επόμενο τεύχος θα επανέλθουμε με καινούργια νέα από τους δύο αγώνες και ότι άλλο έχει προκύψει.

Ευχόμαστε καλή αρχή με συναδελφικότητα, αλληλεγγύη και νικηφόρους αγώνες.

Διεθνή νέα

όν μνησία

DOMINOS PIZZA Γαλλία Λυών

Στις 21/9/2012 οι εργαζόμενοι στο υποκατάστημα της Dominos Pizza στην Λυών συναντήθηκαν και συζήτησαν για τις συνθήκες εργασίας αλλά και τις απολαβές τους. Η συνέλευσή τους αποφάσισε να ζητήσει συνάντηση με το αφεντικό που πραγματοποιήθηκε στις 22/9/2012. Οι εργαζόμενοι απαίτησαν να σεβαστεί τον κώδικα εργασίας και την συλλογική τους σύμβαση (που για τα δεδομένα των αλυσίδων του είδους θεωρείται επαναστατική). Επίσης απαίτησαν την πρόσληψη νέων εργαζομένων, την ανανέωση του χειμερινού εξοπλισμού και τη συντήρηση των μοτοσικλετών. Το αφεντικό απέφυγε να δώσει σαφείς απαντήσεις κι έτσι οι εργαζόμενοι έδωσαν διορία μίας εβδομάδας στον εργοδότη προκειμένου να ικανοποιήσει τα αιτήματά τους. Με τη λήξη της διορίας οι εργαζόμενοι αποφάσισαν ως μέτρο πίεσης να πάψουν να δουλεύουν πλήρες ωράριο. Επίσης, άφησαν ανοικτό το ενδεχόμενο σε περίπτωση που ασκηθεί οποιαδήποτε πίεση εις βάρος τους να απεργήσουν. Αναμένονται εξελίξεις από τον συγκεκριμένο αγώνα, όμως αυτό που παραδειγματίζει είναι η εργατική συσπείρωση που σίγουρα χτυπάει δυνατά τα αφεντικά εκεί ακριβώς που πονάνε. Στην τσέπη τους

Η ΔΥΝΑΜΗ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΕΝΟΤΗΤΑ ΜΑΣ & Η ΤΑΞΙΚΗ ΜΑΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ

Οι Χαλυβουργοί από την Σαρδηνία (Ιταλία) στο δρόμο.

Στις 10 Σεπτεμβρίου 2012 πραγματοποιήθηκε συνάντηση στο υπουργείο Βιομηχανίας στη Ρώμη μεταξύ, εκπροσώπων της κυβέρνησης, των συνδικαλιστικών φορέων και των αφεντικών της χαλυβουργικής εταιρείας. Κατά τη διάρκεια της συνάντησης υπήρχαν συγκεντρωμένοι εργαζόμενοι έξω από το υπουργείο. Οι εργαζόμενοι προσπάθησαν να εισβάλουν στο κτίριο, αλλά κτυπήθηκαν από τα Ιταλικά ΜΑΤ. 20 άτομα (κυρίως αστυνομικοί) έχουν υποστεί ελαφρά τραύματα κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων.

Η εργατική τάξη στην Ιταλία αντιμετωπίζει παρόμοια επίθεση από το ντόπιο και πολυεθνικό κεφάλαιο, όπως και η εργατική τάξη στην Ελλάδα. Το ιταλικό υπουργείο βιομηχανίας είναι σήμερα στη διαδικασία της διαμεσολάβησης με 131 επιχειρήσεις και τα συνδικάτα. Οι επιχειρήσεις εκβιάζουν να κλείσουν εργοστάσια ή να μειώσουν θέσεις εργασίας. Αν περάσουν οι εκβιασμοί τους θα καθούν πάνω από 163.000 θέσεις εργασίας.

Ένας εργάτης από το χαλυβουργείο της Σαρδηνίας δήλωσε «Το χαλυβουργείο παρέχει 2000 θέσεις εργασίας για τους εργαζόμενους στο νησί της Σαρδηνίας. Το κλείσιμο του εργοστασίου θα είναι ένα τεράστιο πλήγμα για το νησί, το οποίο έχει ήδη ένα ποσοστό ανεργίας πολύ πάνω από το ιταλικό εθνικό μέσο όρο». Αν δεν βρεθεί αγοραστής το εργο-

στάσιο θα κλείσει τον Δεκέμβριο.

Η απεργία των εργατών ορυχείων χρυσού στην Ν. Αφρική

Η απεργία στη Μαρίκানা, όπου βρίσκονται τα ορυχεία λευκόχρυσου της εταιρείας Lonmin ξεκίνησε στις αρχές του Αυγούστου. Οι μεταλλωρύχοι απεργούσαν ζητώντας την αύξηση του μισθού τους από τα 480 ευρώ που παίρνουν τώρα στα 1.160 ευρώ, κάτι που βέβαια οι εταιρίες αρνούνται. Το αίτημα των εργατών είναι απόλυτα δίκαιο σε έναν κλάδο που, για να βγάλουν το χρυσαφάκι τους οι ντόπιοι και πολυεθνικοί καπιταλιστές, εξοντώνονται κάθε χρόνο εκατοντάδες εργάτες σε «ατυχήματα». Ενδεικτικά τους τελευταίους 3 μήνες στα ορυχεία πλατίνας έχουν σκοτωθεί 63 εργάτες κι άλλοι 1.452 έχουν τραυματιστεί. Χαρακτηριστική είναι η δήλωση ενός εργατή από τα ορυχεία «Είναι πραγματικότητα: όταν δεν μας σκοτώνουν οι σφαίρες των αστυνομικών, μας σκοτώνουν τα «ατυχήματα» των αφεντικών!».

Την απεργία την ακολούθησε μια φρικαλέα καταστολή, —με αποκορύφωμα την 16^η Αυγούστου, όταν οι δυνάμεις της αστυνομίας (λευκοί και μαύροι) γάζωσαν τους απεργούς εργάτες (μόνο μαύρους, φυσικά...) δολοφονώντας 34 και τραυματίζοντας άλλους 78. Παρά την τρομοκρατία του κράτους, της εργοδοσίας, αλλά και του εργοδοτικού συνδικαλισμού η απεργία συνεχίζεται και έχει επεκταθεί και σε άλλα ορυχεία. Η παραγωγή έχει σταματήσει στα μεγαλύτερα ορυχεία της χώρας και η εργοδοσία έχει αναγκαστεί να κάτσει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων με τους απεργούς παρά την αρχική άκαμπτη στάση της.. Η βρετανική εταιρία που αρχικά ήταν ανένδοτη και απειλούσε με απολύσεις, μετά τη σφαγή αντιπροτείνει στα αιτήματα των μεταλλωρύχων να ανέλθει ο βασικός τους μισθός στα 510 ευρώ. Για τη σφαγή στις 16/8, δικάστηκαν 259 απεργοί και κανένας μπάτσος και η καταδίκη τους βασίστηκε σε ένα νόμο από το ρατσιστικό καθεστώς του Απαρτχάιντ. Τελικώς οι απεργοί αφέθηκαν ελεύθεροι. Τις προηγούμενες μέρες είχαν σκοτωθεί σε συγκρούσεις άλλοι 8 εργάτες και 2 αστυνομικοί.

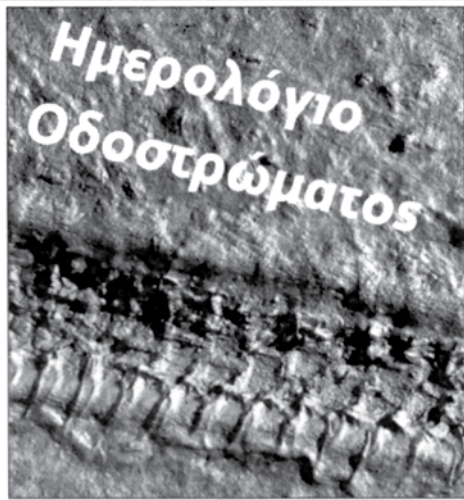
Την ίδια στιγμή στις φτωχογειτονιές των πόλεων που γειτνιάζουν με τα ορυχεία έχει δημιουργηθεί ένα κίνημα αλληλεγγύης. Μαύροι εργάτες και νεολαίοι διαμαρτύρονται και συγκρούονται με τους μπάτσους σε τακτική βάση, σε μια κοινωνία όπου η ανεργία καλπάζει στο 40%. Στον αγώνα μπροστά είναι το νεοϊδρυθέν συνδικάτο AMCU (Ένωση Μεταλλωρύχων και Οικοδόμων) και δείχνει το δρόμο στους νοτιοαφρικανούς εργάτες που έχουν σιχαθεί τις γραφειοκρατικές-εργοδοτικές συνδικαλιστικές ηγεσίες της COSATU (της ανάλογης ΓΣΕΕ) και του NUM (Εθνικό Συνδικάτο των Ανθρακωρύχων), οι οποίες μάλιστα κατηγορούν τους απεργούς σαν εγκληματίες —μιας κι έχουν μετοχές στη διοίκηση των ορυχείων. Αστυνομία, συνδικαλιστική γραφειοκρατία, το Κομμουνιστικό Κόμμα μέσα κι έξω απ' την κυβέρνηση έδρασαν σαν όργανα των συμφερόντων των εταιριών. Η αριστερή κυβέρνηση του ANC (Αφρικανικό Εθνικό Κογκρέσο) σκοτώνει τους εργάτες (πάντα μαύρους, εννοείται) στ' όνομα του εθνικού συμφέροντος, της καπιταλιστικής ανάπτυξης και της οικονομικής κρίσης. Πολύ λίγα πράγματα έφερε για την εργατική τάξη και τους φτωχούς η επαναστατική διαδικασία που διέλυσε το καθεστώς του Απαρτχάιντ πριν από 18 χρόνια. Αν' αυτού ένα ολόκληρο στρώμα μαύρου πληθυσμού πλούτισε αναρριχώμενο στα εταιρικά διοικητικά συμβούλια των πολυεθνικών. Μαζί τους και πρώην συνδικαλιστές εργάτες που βγάζουν το μεγαλύτερο κέρδος τους κι αυτοί από τον τομέα της εξόρυξης. Σημαντική «λεπτομέρεια» η Ν. Αφρική εξαγεί σημαντικές ποσότητες ορυκτών σε όλο τον κόσμο.

Αυτό που μας εκπλήσσει ευχάριστα και μας γεμίζει θάρρος είναι η ηρωική στάση των δεκάδων χιλιάδων εργατών που ενάντια στους ξεπουλημένους συνδικαλιστές, στα ψέματα και την καταστολή της κυβέρνησης, στην ανένδοτη στάση των πολυεθνικών εταιρειών στέκονται αποφασισμένοι και αγωνίζονται ν' αλλάξουν την ιστορία.

Μέχρι τις 8 Οκτωβρίου παρόλο την κρατική τρομοκρατία και την απρόκλητη σκληρή καταστολή οι απεργίες και οι διαδηλώσεις έχουν εξαπλωθεί σε επτά από τις εννέα επαρχίες της Ν. Αφρικής. Πάνω από 75.000 εργάτες ορυχείων (το 15% του συνολικού εργατικού δυναμικού της Ν. Αφρικής) βρίσκονται σε απεργία διεκδικώντας αυξήσεις μισθών και καλύτερες συνθήκες εργασίας. Ακόμα, για πάνω από 20 μέρες απεργούσαν οι οδηγοί φορτηγών με παρόμοια αιτήματα. Η απεργία τους έλαβε τέλος στις 9 Οκτώβρη.

ΜΑΣ ΘΥΜΙΖΕΙ ΚΑΤΙ;

Σύμφωνα με καταγγελίες σε δικηγόρο των Χανίων, ο οποίος με την σειρά του έχει ενημερώσει το ελληνικό υπ.εξωτερικών, Χανιώτες οικοδόμοι στην Ελβετία, έχουν πέσει θύματα συγγής εκμετάλλευσης, από συμπατριώτη τους εργολάβο. Ο συγκεκριμένος εργολάβος λόγω της οικονομικής συγκυρίας, έπεισε με υποσχέσεις για μεγάλες αμοιβές οικοδόμους από τα Χανιά να πάνε στην Ελβετία για δουλειά 5-6 μηνών. Οι άνθρωποι μη έχοντας προφανώς άλλη επιλογή πήγαν στην Ελβετία για να γνωρίσουν τελικά το σύγχρονο δουλεμπόριο. Απλήρωτοι για μήνες, στοιβαγμένοι σε σπίτια –κουτιά είναι ουσιαστικά αιχμάλωτοι της ανάγκης τους για δουλειά. Χωρίς να είναι δηλωμένοι στις αρχές αναγκάζονται να παίρνουν ψίχουλα με την δικαιολογία πως το υπόλοιπο ποσό από το μεροκάματο, το κρατάει ο εργοδότης-δουλέμπορος για το ενοίκιο τους. Αποτέλεσμα οι άνθρωποι να μένουν εγκλωβισμένοι στην Ελβετία αφού δεν έχουν χρήματα να βγάλουν τα εισιτήρια επιστροφής τους.

**Η ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΑΠΟ ΑΝΘΡΩΠΟ
ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΟΥΤΕ ΘΕΟ ΟΥΤΕ ΠΑΤΡΙΔΑ ΟΥΤΕ ΧΡΩΜΑ.**

ΑυθαιρεCιεS ή πως η ACS έφερε το μνημόνιο πριν το μνημόνιο.

Αυτός ο άνθρωπος μάλιστα, ζητάει σωστά και ευγενικά.
Όχι σαν και εσάς που όλο γκρινιάζεται!

10 Ιουλίου 2007 – Απεργιακή κινητοποίηση στα κεντρικά της ACS ενάντια στις απολύσεις 9 συναδέλφων.

28 Σεπτέμβρη 2012 – Εκδίκαση μήνυσης της ACS (που εκρεμεί από τότε) ενάντια σε συνδικαλιστές της Συνέλευσης Βάσης Εργαζόμενων Οδηγών Δικύκλου (Σ.Β.Ε.Ο.Δ).

Χωρίς ίχνος υπερβολής μπορούμε να πούμε πως πρωτοπορώντας η ACS έφερε τις ελαστικές μορφές εργασίας στα καταστήματα του συστήματος δικαιόχρησης (franchise), πριν το 2000, ανοίγοντας τον δρόμο για την καταστρατήγηση των εργασιακών δικαιωμάτων και στις υπόλοιπες εταιρίες ταχυμεταφορών. Είναι γνωστό πως στη συντριπτική πλειοψηφία των καταστημάτων franchise της ACS δεν παρέχονται μηχανάκια της εταιρίας, δεν δίνονται ΜΑΠ (μέσα ατομικής προστασίας), σε ολοένα και περισσότερα καθυστερούν οι πληρωμές ενώ συχνά τα ένσημα δεν αντιστοιχούν στις ώρες εργασίας. Κάθε φορά που οι ιδιοκτήτες των υποκαταστημάτων αλλάζουν, οι νέοι ιδιοκτήτες προφασίζονται την αλλαγή επωνυμίας για να αποφύγουν τις υποχρεώσεις τους προς τους εργαζόμενους. Με αυτό τον τρόπο οι υπάλληλοι συνήθως χάνουν αποζημιώσεις, προϋπηρεσία και λοιπά εργασιακά δικαιώματα, εφόσον προϋπόθεση για να παραμείνουν στη δουλειά είναι όχι μόνο η απώλεια των κεκτημένων αλλά και η υπογραφή νέων ατομικών συμβάσεων με μείωση αποδοχών.

Εμείς, ως Συνέλευση Βάσης Εργαζόμενων Οδηγών Δικύκλου, ήδη από το 2007 επισημαίναμε πως το Σωματείο Εργαζόμενων ACS θα έπρεπε να αναζητήσει την απαραίτητη συνδικαλιστική φόρμουλα προκειμένου να καλύπτει και τους εργαζόμενους στα καταστήματα franchise, ώστε α) να μην δημιουργείται χώρος για την επιβολή ελαστικών σχέσεων εργασίας και εργαζόμενων πολλών ταχυτήτων β) να μπορούν να αντιμετωπίζουν τα προβλήματα από κοινού γ) να μπορούν να διεξαχθούν με μεγαλύτερη ευκολία νικηφόροι εργατικοί αγώνες.

Αν' αυτού το σωματείο της μπτρικής, δρώντας καθαρά συντεχνιακά, προτίμησε να κρατήσει τις προνομιακές επιχειρησιακές συμβάσεις για τα κεντρικά και άφησε τα franchise στο έλεος των αφεντικών. Αναπόφευκτα, η αδιαφορία αποδυνάμωσε και το ίδιο το σωματείο, αφού για παράδειγμα στις απεργίες η διακίνηση γίνεται από τα υποκαταστήματα. Πλέον, οι εργοδοτικές αυθαιρεσίες χτυπούν και την πόρτα της μπτρικής. Με τη μονομερή καταγγελία της επιχειρησιακής σύμβασης, η ACS στοχεύει στην πλήρη ανατροπή των κεκτημένων. Θέλει, να μειώσει τους μισθούς, για αρχή, γύρω στο 17% και να επιβάλει ατομικές συμβάσεις ελαστικοποιώντας τις εργασιακές σχέσεις με ασαφές ωράριο και καθήκοντα.

Ανέκαθεν η πολιτική της ACS ήταν να απαντά με απολύσεις και μνηύσεις σε οποιαδήποτε προσπάθεια αμφισβήτησής της. Έτσι το 2007, όταν προχώρησε σε 9 απολύσεις, οι τρεις αφορούσαν μέλη της νεοσύστατης τότε ΣΒΕΟΔ. Ακόμα, παραμένοντας πιστή στην πάγια τακτική της προσπαθεί να ποινικοποιήσει τους αγώνες και σέρνει στα δικαστήρια ως κατηγορούμενους τους συνδικαλιστές βάσης Αντρέα Γιαννάκη και Κυριάκο Μουτίδη.

Με στόχο τη συκοφάντηση των αγώνων αλλά και τη συμμόρφωση των υπόλοιπων υπαλλήλων της, μήνες μετά την απεργία της 10ης Ιουλίου του 2007, η ACS κατέθεσε μήνυση για βιαιοπραγίες εναντίον δυο μελών της Συνέλευσης Βάσης Εργαζόμενων Οδηγών Δικύκλου και φυσικά για την ψευδή καταμήνυση χρησιμοποίησε δύο έμπιστους αχυρανθρώπους της.

Καθόλου τυχαία επίσης, όταν οι συνάδελφοί μας στο αυθημερόν οργάνωσαν σωματείο και πέτυχαν την υπογραφή συλλογικής σύμβασης, η ACS άλλαξε επωνυμία στα αντίστοιχα υποκαταστήματα προκειμένου να εξαφανίσει το νέο σωματείο και να μην ισχύσει η συλλογική σύμβαση. Απέναντι σε αυτό τον πολυετή και σκληρό αγώνα το σωματείο εργαζόμενων της μπτρικής ACS επέδειξε πλήρη αδιαφορία και λειτούργησε ως κλασική συντεχνία. Στόχος του η διατήρηση της “εργασιακής ειρήνης” προκειμένου να διατηρήσει τα κεκτημένα (που από το 2007 επισημαίναμε πως δεν ήταν δεδομένα) και τις “καλύτερες συλλογικές συμβάσεις του κλάδου” μόνο για την “ελίτ” των κεντρικών.

Πλέον, τα αφεντικά απαιτούν την πλήρη κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, του κατώτατου μισθού και των αποζημιώσεων και μας σπρώχνουν σε ένα κατήφορο δίχως τέλος.

Οπότε νόμος είναι το δίκιο του εργάτη ή των αφεντικών;

Το δίκιο το έχουν αυτοί που απομυζούν τον πλούτο ή αυτοί που τον παράγουν; Εμείς, κόντρα στις επιλογές των κυρίαρχων επιμένουμε:

Ταξικός και όχι συντεχνιακός συνδικαλισμός.
Συνδικαλισμός βάσης και οριζόντιες δομές στα σωματεία.

Κανένα προνόμιο στα διοικητικά συμβούλια, καμία απόφαση να μην λαμβάνεται χωρίς την έγκριση της συνέλευσης των εργαζόμενων. Όλες οι αποφάσεις στα χέρια της συνέλευσης των

εργαζόμενων.

Μηνιαίες τακτικές συνελεύσεις των σωματείων για την πεπερασμένη της ταξικής τους πολιτικής και τη σύνδεσή τους με τους κοινωνικοταξικούς αγώνες.

Καλούμε όλους τους συναδέλφους κούριερ της μπτρικής αλλά και των υποκαταστημάτων της ACS να πυκνώσουν τις γραμμές του σωματείου μας.

Τις γραμμές της Συνέλευσης Βάσης Εργαζόμενων Οδηγών Δικύκλου. Τις μάχες που θα καθορίσουν το μέλλον της εργατικής τάξης δεν θα τις δώσουν ούτε οι προσκυνημένοι ούτε οι διάφορες ξεπουλημένες διοικήσεις που μας οδήγησαν ως εδώ αλλά εμείς, οι ίδιοι οι εργαζόμενοι υλοποιώντας τις αποφάσεις των συνελεύσεών μας και αφήνοντας πίσω μας την λογική της ανάθεσης, του ωχαδελφισμού και τον ατομισμό μας.

Αλληλεγγύη Αυτοοργάνωση Συμμετοχή

Κανένας εργαζόμενος δεν είναι μόνος του.

**Καμμία δίωξη στους συναδέλφους
Αντρέα Γιαννάκη και Κυριάκο Μουτίδη.**

Εν τέλει το δικαστήριο πήρε και νέα αναβολή εξαιτίας της απεργίας των δικαστών

Τα ενυπόγραφα κείμενα είτε αφορούν προσωπικές απόψεις, είτε απόψεις επιτροπών εργαζόμενων σε χώρους εργασίας, εκφράζουν τις θέσεις των υπογραφόντων και όχι κατ'ανάγκη τις θέσεις της ΣΒΕΟΔ.

Επικοινωνήστε μαζί μας με κείμενα, καταγγελίες, απόψεις, φωτογραφίες, σκίτσα, παράπονα ή οτιδήποτε άλλο στη διεύθυνση: Ομήρου Σκυλίτση 10, Εξάρχεια Τ.Κ 11743 Αθήνα ή στο τηλέφωνο 210 8822277

Ακόμη μπορείτε να περάσετε μια βόλτα για ένα καφέ και κουβεντούλα το Σάββατο πρωί μετά τις 10:30 ή το απόγευμα

μετά τις 18:00. Για τους χαϊ-τεκ στείλτε: sto_reladi@sveod.gr, info@sveod.gr ή σερφάρετε στην ιστοσελίδα μας: www.sveod.gr

